

Enquête over de vooruitzichten van stagiairs van de Beroepsopleiding Advocatuur op het stelsel van gefinancierde rechtsbijstand

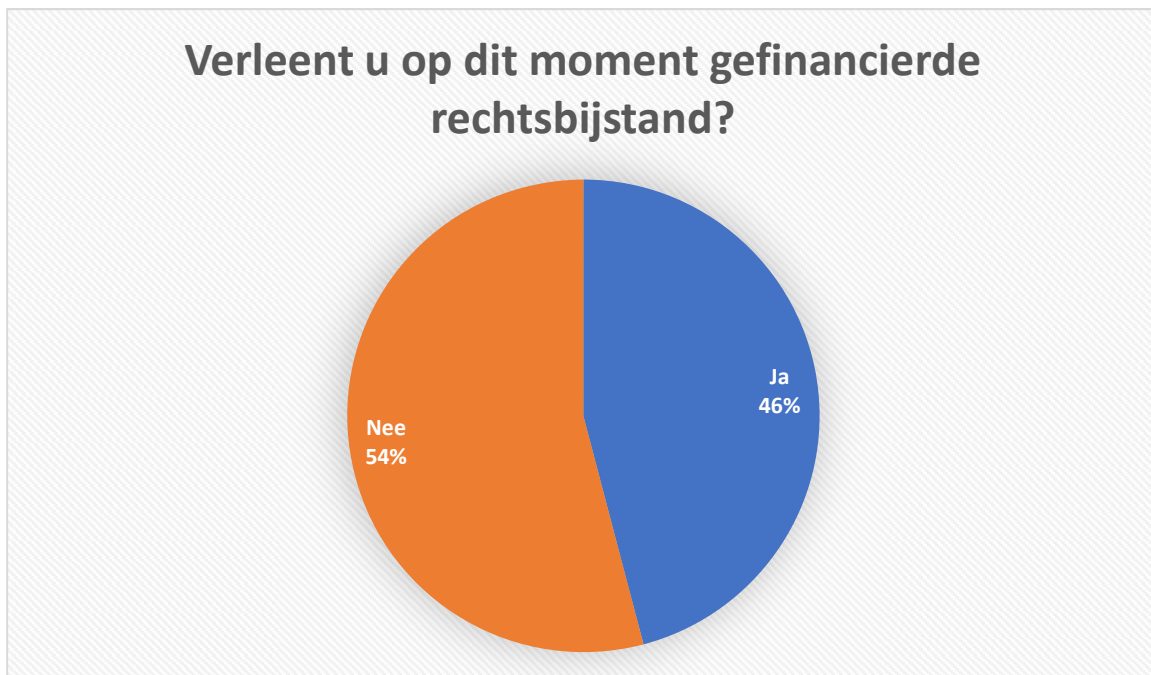
Uitkomsten per 01-11-19

Verzonden enquêtes: 2829

Respons: 688

Responspercentage: 24,3%

Van de huidige stagiairs werkt iets minder dan de helft bij een kantoor dat gefinancierde rechtsbijstand verleent:

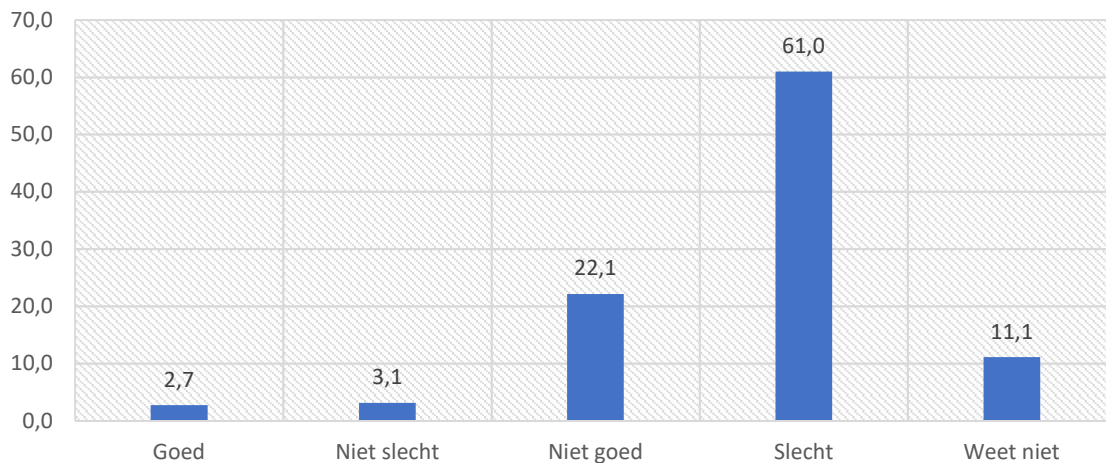

Conclusies:

- *Iets minder dan de helft van alle nieuwe advocaten doet ervaring op in de gefinancierde rechtsbijstand.*
- *Hiervoor zijn ze afhankelijk van kantoren die in het stelsel actief zijn.*
- *Dit aantal kantoren loopt terug, en de resterende kantoren hebben niet langer de financiële draagkracht om stagiairs aan te nemen.*
- *Toekomstige lichten van advocaten zullen steeds minder vaak onder begeleiding van een patroon ervaring kunnen opdoen met het stelsel, voordat ze zelfstandig praktijk gaan voeren.*

Ruim 83% van de stagiairs schat de kansen dat ze na de stage een praktijk kunnen voeren die voor 50% of meer op gefinancierde rechtsbijstand is gebaseerd in als 'slecht' (61%) of 'niet goed' (22,1%)

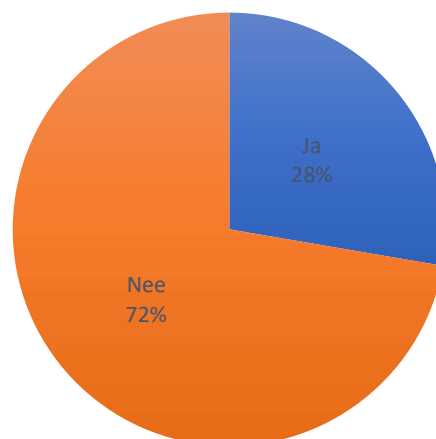
Na afronding van de BA, hoe schat u uw kans op een praktijk die voor het merendeel op de rechtsbijstand is gebaseerd?

- *Het in de toekomst voeren van een echte rechtsbijstandspraktijk wordt door stagiairs nauwelijks als een reële optie gezien.*
- *Slechts 5 procent van de stagiairs ziet geen belemmeringen voor zo'n praktijk.*

28% van de stagiairs is begonnen aan de BA met idee daarna een rechtsbijstandspraktijk te gaan voeren.

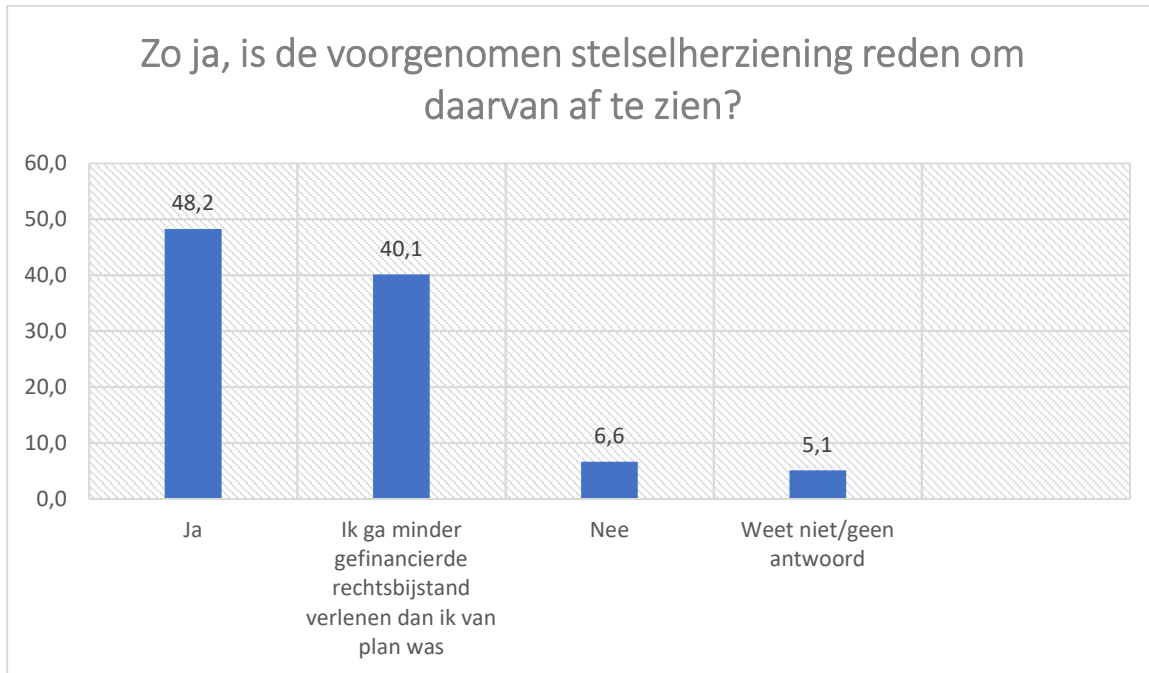
Was u bij aanvang van de BA van plan een praktijk te voeren die voor het merendeel op gefinancierde rechtsbijstand is gebaseerd?

- *Een minderheid van stagiairs is begonnen aan de BA met het idee daarna een rechtsbijstandspraktijk te gaan voeren.*

Bijna de helft van alle stagiairs die zijn begonnen aan de BA met idee daarna een rechtsbijstandspraktijk te gaan voeren, ziet daarvan af vanwege de voorgenomen stelselherziening.

Nog eens 40% van die groep stagiairs gaat minder rechtsbijstandszaken doen dan ze van plan waren.

- Slecht 28% van de stagiairs is begonnen aan de BA met het idee een rechtsbijstandspraktijk te gaan voeren. Ruim 80% ziet daar nu vanaf of wil minder in het stelsel werken dan toen ze starten met de BA.
- Reden hiervoor is de voorgenomen stelselherziening.

Een selectie van de opmerkingen uit het open invulveld:

“Met een toevoeging kom je vaak niet eens uit de kosten. Een praktijk op toevoegingen draaien is in mijn ogen onmogelijk.”

“Mijn kantoor neemt geen zaken aan op basis van gefinancierde rechtsbijstand.”

“De vergoedingen zijn niet voldoende om de vaste lasten te kunnen voldoen dan wel om aan de omzetsvereiste te kunnen voldoen. Derhalve zie ik geen toekomst in de sociale advocatuur.”

“Ik heb erover getwijfeld om verder te gaan in het strafrecht maar ik zie hoe lastig (straf)advocaten het hebben en nog gaan krijgen. Dat wil ik niet voor mijn toekomstige praktijk.”

“Zodra mijn praktijk dit toelaat zal ik stoppen met zaken op toevoegingsbasis. Dit ondanks het feit dat dit tegen mijn eigen rechtsgevoel indruist.”

“Het is tegenwoordig gewoon niet meer haalbaar (laat staan rendabel) om een praktijk op basis van gefinancierde rechtsbijstand te runnen. Belachelijk, want iedereen verdient rechtsbijstand.”

“Een praktijk die geheel of grotendeels op gefinancierde rechtsbijstand is gestoeld, gaat het in de toekomst waarschijnlijk niet meer redden. Dat betekent dat de sociale advocatuur zal gaan verdwijnen.”

“Het is een bewuste keuze om geen gefinancierde rechtsbijstand te doen, simpelweg omdat het financieel gezien niet uit kan. Wij nemen geen nieuwe zaken aan op basis van een toevoeging.”

“Ik wil echt op basis van een toevoeging werken voor rechtzoekenden. Alleen is het voor mij financieel niet haalbaar om zo te leven. ik verdien minder dan een schoonmaker per uur, terwijl ik zo hard werk en zoveel verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden draag.”

“Ik dacht dat ik een praktijk zou kunnen draaien op grond van gefinancierde rechtsbijstand. Gelet op de huidige cijfers en de stijgende kosten naarmate mijn stage vordert vrees ik dat dit niet mogelijk zal zijn. Dit komt door de aanzienlijke tijd die zaken vergen en de minieme vergoeding die hiertegen over staat. Gelet op de inkomsten op jaarbasis en de bestede tijd kun je qua uurloon beter in de supermarkt gaan werken.”

“Ik heb nu al zaken gehad met rond de 100 uur tijdsbesteding. Geen meeruren toegekend. Zaken zijn inderdaad vaak niet juridisch, maar wel feitelijk complex. Juist dáár zou een toevoeging ook voor moeten betalen. Op deze manier KOST het geld.”

“Het aantal besteedde uren is consequent veel hoger dan het aantal betaalde uren in de toevoegingszaken. Een levensvatbare praktijk met een hoger dan minimuminkomen is vrijwel onmogelijk.”

“Met name de onwelwillendheid om meer toevoegingen voor eenzelfde persoon voor aanverwante dossiers of een urenvermeerderen te verschaffen voor een dossier, maken dat het onmogelijk wordt om in enigszins ingewikkeldere zaken kostendekkend goed werk af te leveren.”

“Nieuwe instroom van adv wordt onmogelijk gemaakt met het stelsel. Ik doe voor 80% sociale advocatuur en voor 15% trainingen ernaast. Die 15% aan werk is 60% van mijn omzet. Zo scheef is de verhouding. Ik doe gefinancierde rechtshulp uit een bewuste keuze en wil hier ook niet mee stoppen maar met dit stelsel en het voorgestelde stelsel is het niet vol te houden. “

“De vergoedingen zijn zo laag dat het feitelijk op vrijwilligerswerk neer komt. Ik vind het maatschappelijk belangrijk om dit te blijven doen (iedereen heeft recht op hulp), maar zal dit beperken tot ongeveer 10% van mijn tijd.”

“Het is mij al vrij snel helder geworden dat als je in het strafrecht (en zeker het jeugdstrafrecht) vooral op basis van gefinancierde rechtsbijstand wil werken, je belachelijk veel uren moet maken en enorm flexibel moet zijn, om dan alsnog slechts een zeer marginaal inkomen te vergaren.”